

Zorgprogramma COPD RHOGO

Inhoud

Inleiding	3
1. Zorgprogramma COPD	4
2. Diagnostische fase COPD en voorbereiding	5
2.1. Stroomschema diagnostische fase	5
2.2. Screening en uitvoering dossieronderzoek	9
Inclusiecriteria en exclusiecriteria COPD ketenzorg	9
2.3. Registratie bij dossieronderzoek	10
3. Instellen beleid/nieuwe COPD	11
3.1. Stroomschema instellen beleid (declaratie via ketenzorg)	11
3.2. Scharnierconsult	12
3.3. Consult praktijkondersteuner (1e vervolgsconsult na diagnose)	12
3.4. Evaluatie behandeldoelen	13
4. Stabiele Behandelfase	14
4.1 Stroomschema stabiele behandelfase (declaratie via ketenzorg)	14
4.2. COPD lichte en verhoogde ziektelast	15
4.3. Halfjaar-/jaarcontrole spreekuur Praktijkondersteuner	15
4.4. Jaarcontrole spreekuur huisarts	19
5. Instabiele fase / Longaanval	20
5.1 Stroomschema instabiele behandelfase	20
5.2. Instabiele fase/beleid na longaanval	21
6. Palliatieve zorg	22
7. Stoppen met roken	22
7.1. Stoppen met roken (declaratie via HIS)	22

Inleiding

De regio - organisatie wil komen tot gestructureerde COPD-zorg in de regio. Het uiteindelijke doel van dit zorgprogramma is het bevorderen van een optimale behandeling van patiënten met COPD waardoor de gezondheidstoestand verbetert en de kwaliteit van leven van de patiënt toeneemt. Zelfmanagement is een belangrijk onderdeel van het zorgprogramma.

In het zorgprogramma staat de inhoud van de behandeling van deze patiënten, welke opgebouwd kan zijn uit diverse fasen. Met de fasen wordt het zorgprogramma samengesteld, waardoor er een op evidentie gebaseerde behandelaanpak beschikbaar komt voor deze groep patiënten. Een zorgprogramma wordt gedefinieerd als een weergave van een systematische aanpak van de behandeling en de zorg voor een specifieke patiëntengroep met als doel het leren omgaan met ziekte, voorkoming of uitstel van complicaties en/of van verergering van ziekte met behoud van optimale kwaliteit van leven.

Het zorgprogramma is bedoeld voor alle deelnemende huisartsenpraktijken van de Regionale Huisartsen Organisatie Gooi en Omstreken (RHOGO) aan het zorgprogramma COPD.

De keuzes ten aanzien van de diagnostiek en behandeling sluiten aan bij de NHG-standaard COPD. Dit zorgprogramma voldoet aan de laatste richtlijnen.

In het zorgprogramma is gebruik gemaakt van de volgende standaarden/richtlijnen en bronnen:

- [NHG-standaard COPD](#)
- [Zorgstandaard COPD LAN](#)
- [Astma en COPD in de huisartsenpraktijk \(2021\)](#)

Definitie

COPD is een 'te voorkomen en te behandelen aandoening die gekarakteriseerd wordt door aanhoudende luchtwegklachten en luchtwegobstructie die het gevolg is van afwijkingen in de luchtwegen en/of alveoli die meestal het gevolg zijn van blootstelling aan schadelijke deeltjes of gasen'.

Prevalentie

De prevalentie van COPD is in de afgelopen decennia onder vrouwen fors gestegen omdat vrouwen sinds 1950 steeds meer zijn gaan roken. Tussen 2000 en 2010 is het aantal vrouwen met COPD zelfs verdubbeld. Bij mannen is de prevalentie juist gestabiliseerd. In 2018 was de jaarprevalentie van de ICPC-codes R91 (chronische bronchitis/bronchiëctasieën) en R95 (emfyseem/ COPD) 35,6 per 1000 patiënten voor zowel mannen als vrouwen, de prevalentie van alleen R95 was voor mannen 29,5 en voor vrouwen 28,1.

De gemiddelde prevalentie van COPD is al een aantal jaren stabiel: 2%. Ongeveer 50% van de COPD-patiënten krijgt programmatische zorg in het zorgprogramma; 14% heeft de huisarts als hoofdbehandelaar maar krijgt geen programmatische zorg en een onveranderd percentage van 25% is onder behandeling in de tweede lijn (HW 2022).

Voorwaarde voor aanvang deelname zorgprogramma COPD

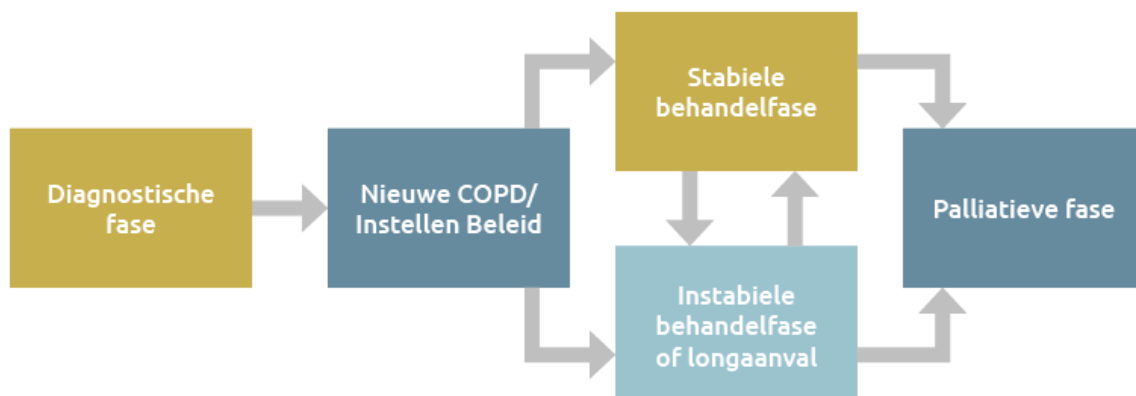
- Bereidheid om te investeren in de voorbereiding (dossieronderzoek), waarbij er begeleiding wordt geboden door een Praktijkconsulent van de RHOGO. Dit dossieronderzoek zal voor de start worden afgerond.
- De lopende zorgprogramma's zijn op orde en worden volgens de juiste ketenzorg normen gezien.
- Er is geen zorgprogramma gestart in het afgelopen jaar.
- De huisartsenpraktijk heeft deelgenomen aan verplichte scholing Caspir of heeft de intentie tot deelname binnen 1 jaar te starten. Ook aan verplichte nascholingen zal zowel huisarts als POH deelnemen.
- In het kader van de multidisciplinaire zorgverlening moeten de POH en huisarts beschikbaar zijn en moet continuïteit van het zorgprogramma gewaarborgd zijn.

1. Zorgprogramma COPD

Het doel van het zorgprogramma COPD is het streven naar goede luchtwegcontrole bij de patiënt. Om dit te bereiken bestaat het zorgprogramma uit verschillende fasen/modules:

- Diagnostische fase/voorbereiding
- Nieuwe COPD-patiënt/instellen beleid
- Stabiel fase
- Instabiele fase of longaanval
- Stoppen met roken

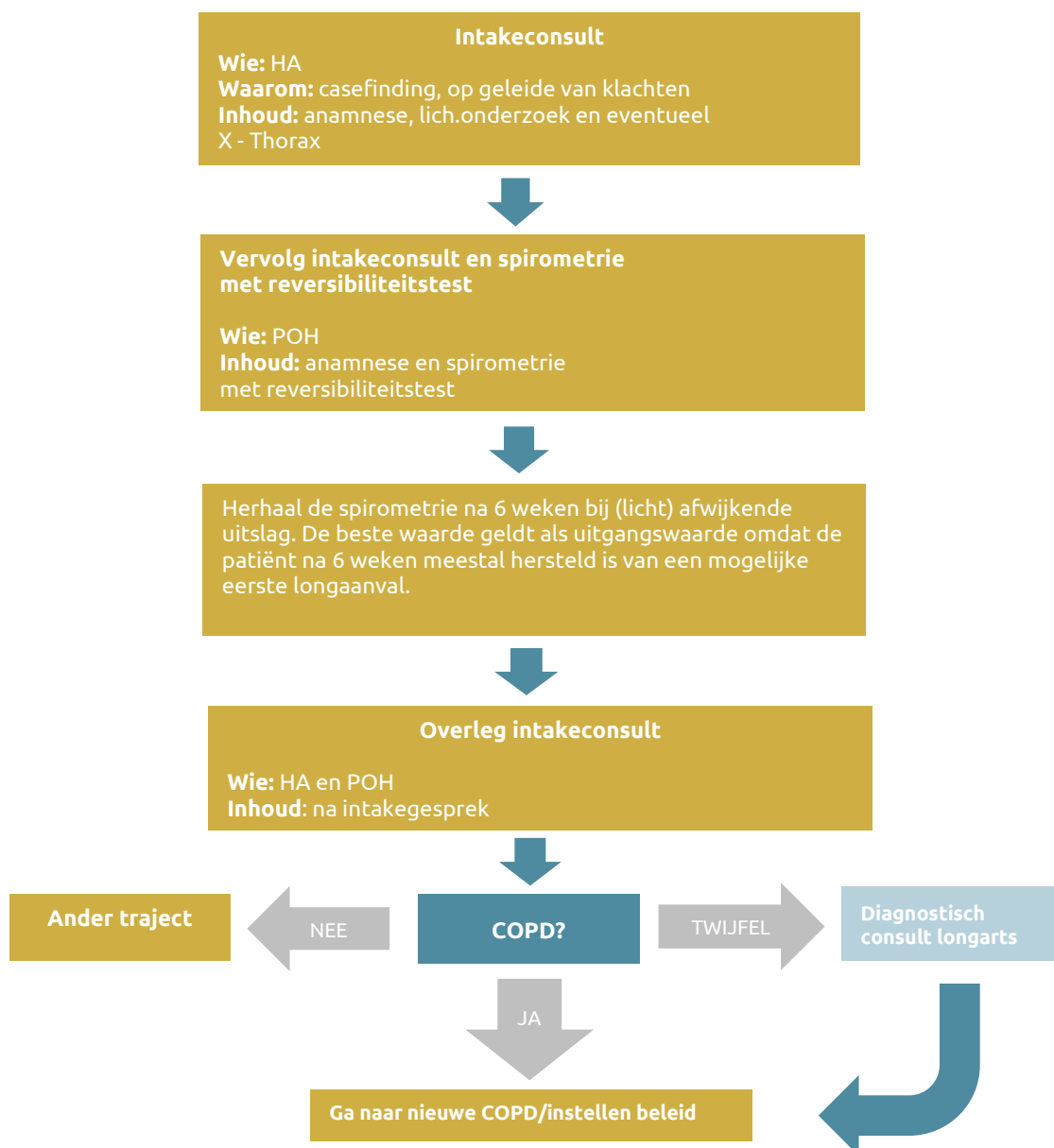
Vanaf hoofdstuk 2 wordt de inhoud van het COPD-spreekuur beschreven aan de hand van een stroomschema, met daarin een uiteenzetting van taken, frequentie en tijdsinvestering. Deze indeling volgt de route van de patiënt door het zorgproces in de huisartsenpraktijk, zoals volgens de ketenzorg normen is afgesproken. Iedere fase van het zorgprogramma wordt beschreven. Hieronder vindt u het volledige stroomschema met hoofdfasen van het zorgprogramma dat vervolgens in hoofdstukken zal worden uitgewerkt.

2. Diagnostische fase COPD en voorbereiding

2.1. Stroomschema diagnostische fase (Niet in ketenzorg; declaratie via consulten)

Voordat bepaald kan worden of een patiënt het zorgprogramma COPD aangeboden moet worden, dient eerst zekerheid te bestaan over de diagnose "COPD". Bij volwassenen dient daarvoor het volgend diagnostisch proces doorlopen te worden.

Intake consult huisarts

Overweeg COPD bij rokers of ex-rokers > 40 jaar met klachten van hoesten, al dan niet met slijm opgeven of geleidelijk progressieve dyspneu.

Intake consult en spirometrie met reversibiliteitstest

Uitgangssituatie

De huisarts vermoedt een obstructieve longaandoening op basis van langdurige of frequente luchtwegklachten en rookgedrag, en heeft de patiënt verwezen naar de POH voor diagnostiek.

In deze fase worden de volgende taken/onderzoeken uitgevoerd:

- [Gestructureerde anamnese astma/COPD](#)
- [Gestructureerde vragenlijst CCQ](#)
- [Gestructureerde vragenlijst MRC](#)
- [Spirometrie met reversibiliteitstest](#)

Gegevens verzamelen

Verzamel de gegevens door middel van de anamneselijst intake astma/COPD en laat de patiënt de gestandaardiseerde vragenlijsten CCQ en MRC vóór het consult invullen.

- Aard en ernst van de klachten (hoest, piepende ademhaling, dyspnoe)
- Mate van hinder klachten (frequentie klachten, beperkingen)
- Roken (heden, verleden, pakjaren)
- Arbeidssituatie (beroep, ziekteverzuim)
- Ongewenst gewichtsverlies
- Psychosociale factoren (angst dyspnoe, klachten depressie, sociale situatie)

Allergie-onderzoek is alleen nodig als er aanwijzingen zijn dat allergische prikkels een rol spelen in de klachten (mengbeeld astma en COPD).

Uitvoering en interpretatie spirometrie

Uitvoering en interpretatie [spirometrie volgens protocol](#). In de diagnostische fase zal er altijd een reversibiliteitstest worden afgenomen.

Bij de beoordeling van spirometrie d.m.v. [beoordelingsformulier](#) (ROER), kan ook de kaderarts/longarts geraadpleegd worden. Bij twijfel over de diagnose, overweeg doorverwijzing naar de tweede lijn. Indien er een normale spirometrie - uitslag volgt, zal de diagnose COPD kunnen worden verworpen, maar bij een (licht)afwijkende uitslag zal de spirometrie pre/post na ongeveer zes weken moeten worden herhaald (dit om te voorkomen dat een obstructieve longfunctie ten onrechte o.b.v. een eenmalige spirometrie als bij COPD wordt bedacht).

Bij het stellen van de diagnose wordt alleen beeldvormend onderzoek verricht bij een discrepantie tussen de klachten of ziektelast en de spirometrische afwijkingen:

- X-thorax (bijvoorbeeld bij vermoeden van longcarcinoom, tbc, pneumothorax);
- Hoge resolutie CT-scan (via de longarts bij vermoeden van bronchiëctasieën).

Overleg intakeconsult HA/POH

COPD = Ja

Samenvattend kan de diagnose COPD direct worden gesteld als aan de volgende criteria is voldaan:

- De patiënt >40 jr en heeft last van dyspnoe en/of chronisch hoesten, al dan niet met slijm opgeven.
- De patiënt heeft een relevante rookgeschiedenis.
- De patiënt heeft, bij twee meetmomenten met een interval van zes weken, een afwijkende FEV1/FVC-ratio (FER) na bronchusverwijding (z-score <- 1.64)

Gelijktijdig bestaan van astma en COPD (ACO)

Bij patiënten > 40 jaar is het onderscheid tussen astma en COPD niet altijd goed mogelijk en kan er astma - COPD overlap zijn.

zijn. ACO is aannemelijk bij de volgende kenmerken:

> 40 jaar

anamnestisch vermoeden van astma (aard van het klachtenpatroon, astma in de voorgeschiedenis, atopische aandoening bij de patiënt zelf of eerstegraadsfamilieliden) én anamnestisch vermoeden van COPD (relevante rookgeschiedenis of andere risicofactor

voor COPD) én vastgestelde reversibiliteit (FEV1-toename $\geq 12\%$ en ≥ 200 ml) in combinatie met een afwijkende FEV1/FVC-ratio na herhaalde gestandaardiseerde bronchusverwijding.

Tracht zo mogelijk aan te geven welke aandoening op de voorgrond staat: COPD

Ziektelast bepalen

Wanneer de diagnose COPD is gesteld, wordt de ziektelast voor de patiënt bepaald. Er wordt onderscheid gemaakt in lichte en verhoogde ziektelast. Deze indeling geeft ook richting aan het vervolgbeleid, zoals de frequentie van controles en eventuele verwijzingen.

Criteria voor onderscheid tussen lichte (afwezigheid van alle criteria) en verhoogde) ziektelast

Parameter	Afkapwaarde
Klachten/hinder/beperkingen	MRC ≥ 3 CCCQ ≥ 2
Longaanvallen	≥ 2 longaanvallen per jaar behandeld met orale corticosteroïden of ≥ 1 ziekenhuisopname wegens COPD
Longfunctie	FEV1 na bronchusverwijding $< 50\%$ van voorspeld of < 1.5 L absoluut of progressief longfunctieverlies (bv. Daling FEV1 > 150 ml/jaar over 3 jaar of meer (≥ 3 metingen))
Voedingstoestand	Ongewenst gewichtsverlies $> 5\%$ per maand of $> 10\%$ per 6 maanden of verminderde voedingstoestand (BMI < 21), zonder andere verklaring.

Wanneer er twijfel is over de diagnose COPD

Verwijs naar of consulteer een longarts, of consulteer de kaderhuisarts van de RHOGO, bij:

- Twijfel aan de diagnose, bijvoorbeeld bij discrepantie tussen de ernst van de klachten en objectieve bevindingen; blijvende twijfel tussen COPD en hartfalen.
- COPD ≤ 50 jaar; snel progressief beloop:
- toename dyspneu, afname inspanningsvermogen, ondanks maximale behandeling
- FEV1 $> 50\%$ van de voorspelde waarde en saturatie in rust $< 90\%$.
- FEV1 $< 50\%$ van de voorspelde waarde of $< 1,5$ l ondanks optimale behandeling
- blijvend verhoogde ziektelast:
 - blijvende klachten, hinder en beperkingen (CCQ ≥ 2 , MRC ≥ 3) ondanks optimale behandeling.
- Verminderde voedingstoestand of ongewenst gewichtsverlies COPD
- ≥ 2 Longaanvallen per jaar waarvoor behandeld is met orale corticosteroïden, ondanks duo- of tripletherapie.
- Complexe comorbiditeit, of ernstige problemen op meerdere subdomeinen (vraag de longarts of de patiënt in aanmerking komt voor longrevalidatie).

- Werkgerelateerde problemen of belemmeringen (betrek hierbij de bedrijfsarts).
- Psychosociale problemen of problemen met het omgaan met de ziekte (ook naar POH GGZ/GGZ).

Afsluiting en vervolgspraken

- Noteer de gegevens uit de intake in het HIS.
- Zorg voor juiste ICPC-codering in HIS (R95.00) en geef in protocol HIS aan wie de hoofdbehandelaar is.
- Breng als de diagnose COPD is gesteld een markering voor griepvaccinatie (R44.00) aan.
Bij diagnose COPD: Maak een afspraak voor de patiënt bij de huisarts voor een scharnierconsult binnen 2 weken.
- Bij twijfel: maak een afspraak voor de patiënt voor herhaling spirometrie na 3-6 weken of verwijzing diagnostisch consult longarts of consultatie van de kaderarts astma/COPD van de RHOGO.

2.2. Screening en uitvoering dossieronderzoek

Deze lijst wordt samengesteld op de volgende criteria/codes:

- ATC codes relevant aan Astma/COPD.
- ICPC R95 (COPD) en R95 én R96 (COPD en astma) .
- Mogelijke ruiters of andere episodes die door praktijk zelf zijn aangemaakt.
- Rookhistorie indien bekend of ICPC P17.00.
- Parameters spirometrie.

Van deze personen wordt vastgesteld op basis van hun dossiergegevens of de diagnose COPD bevestigd kan worden. Bij twijfel over de juistheid van de diagnose is aanvullende diagnostiek nodig (zie hoofdstuk 2 'diagnostische fase'). Indien de diagnose in het verleden door de longarts gesteld is mag deze als valide beschouwd worden.

Vervolgens wordt bij de patiënten met diagnose COPD bekeken of zij in aanmerking komen voor inclusie in het zorgprogramma op basis van de volgende criteria:

Inclusiecriteria en exclusiecriteria COPD ketenzorg

Inclusiecriteria:

- Patiënten met COPD met een lichte ziektelast of verhoogde ziektelast (na beoordeling door de longarts) en als de huisarts de hoofdbehandelaar is.

Exclusiecriteria:

- Patiënten met verhoogde ziektelast die in de tweede lijn onder behandeling blijven (tenzij na terug verwijzing van de longarts).
- Astmapatiënten met COPD waarbij astmabehandeling voorop staat.
- Patiënten met COPD, lichte of verhoogde ziektelast, die in het verpleeghuis verblijven.
- COPD-patiënten gaan UIT de ketenzorg indien behandeling (tijdelijk) wordt overgenomen door tweede of derde lijn indien een patiënt:

- meer dan 2 exacerbaties per jaar heeft en andere pathologie vermoed wordt, waarbij nader onderzoek in de tweede lijn noodzakelijk is.
- niet of onvoldoende bereiken van de behandeldoelen waardoor doorverwijzing noodzakelijk is voor verdere exploratie hiervan.
- een snel progressief verloop zich voordoet ondanks maximale behandeling.

2.3. Registratie bij dossieronderzoek

Tijdens de screening van de praktijkpopulatie is het van belang de patiënten die in aanmerking komen voor de ketenzorg COPD goed te registreren.

Hiervoor is nodig:

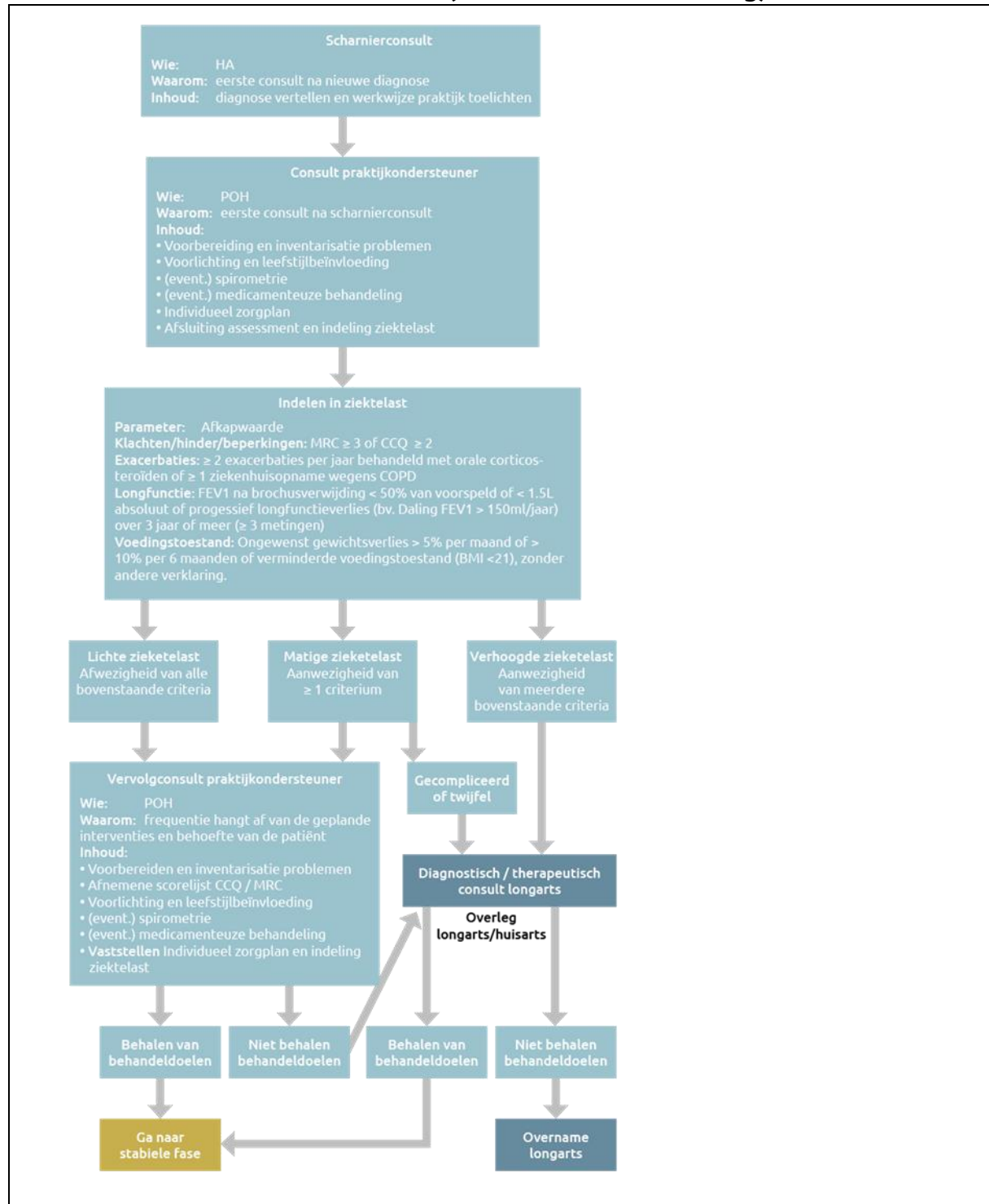
- Alle patiënten coderen met ICPC-code **R95, hoofdbehandelaar COPD = Huisarts én deelname Ketenzorg COPD = Ja** in het HIS.
 - > *In geval van mengbeeld: gefixeerde obstructie door langbestaand onderbehandeld Astma - dan R95 aanmaken, maar alles blijven registreren onder R96.*
- Aanmaken van het COPD-protocol in het HIS of gebruik het standaard protocol dat in het HIS is ingevoerd.
- Het is een voorwaarde om bij de patiënten die bekend zijn bij de longarts dit duidelijk te registreren (hoofdbehandelaar COPD = specialist) in het HIS, gekoppeld aan de episode en ICPC-code R95. Hiermee wordt inzichtelijk hoeveel personen in de tweede lijn onder behandeling zijn en hoe substitutie vorm krijgt in de nabije toekomst.
- Het is een voorwaarde om bij de patiënten die bekend zijn bij de longarts dit duidelijk te registreren (hoofdbehandelaar COPD = specialist + deelname ketenzorg COPD = nee) in het HIS, gekoppeld aan de episode en ICPC-code R95. Hiermee wordt inzichtelijk hoeveel personen in de tweede lijn onder behandeling zijn en hoe substitutie vorm krijgt in de nabije toekomst.

Als een patiënt in de ketenzorg opgenomen moet worden, dient de patiënt opgenomen te worden in het COPD protocol in het HIS. De hoofdbehandelaar = huisarts en Ketenzorg deelname staat op JA.

Tevens is het van belang bij het uitvoeren van een zorgprogramma te registreren door middel van kwaliteitsindicatoren om transparantie over de uitgevoerde zorg te bieden. De kwaliteitsindicatoren genoemd in de Zorgstandaard (LAN) maken hier onderdeel van uit en er is tevens een set landelijke (verplichte) indicatoren. Zie overzicht registratie chronische zorg.

3. Instellen beleid/nieuwe COPD

3.1. Stroomschema instellen beleid (declaratie via ketenzorg)

3.2. Scharnierconsult

In het scharnierconsult, dat binnen 2 weken na spirometrie/diagnose zal plaatsvinden, bespreekt de huisarts de diagnose, hoe de patiënt en de hulpverleners samenwerken en welke zorg nodig is, met de patiënt. De huisarts zal de patiënt duidelijk maken welke rol de patiënt hierin zelf heeft.

De aandachtspunten voor het gesprek zijn:

- Diagnose: patiënt weet dat hij/zij COPD heeft, en kan een inschatting maken van de ernst en beloop.
- Leefstijl: wat kan de patiënt zelf doen: stoppen met roken, bewegen, gezonde voeding, zelfmanagement
- Zorgteam: uitleg over rol POH, HA eventueel fysiotherapeut of diëtiste
- COPD ketenzorg: patiënt is op de hoogte van de doelen en de inhoud van de COPD ketenzorg en invoering in het KIS
- Zo nodig aanvullende diagnostiek
- (Eventueel) medicamenteuze behandeling (conform NHG-standaard)
- Aandacht voor co- en multimorbiditeit (evt. uitslag X-thorax, pro BNP)

Afsluiting en vervolgafspraken

- Bespreek de onderwerpen die uit het consult naar voren zijn gekomen en bespreek • persoonlijke streefdoelen en leg dit vast in het protocol COPD in het HIS.
- Maak een afspraak bij de praktijkondersteuner voor een vervolgconsult.

3.3. Consult praktijkondersteuner (1e vervolgconsult na diagnose)

Eerste consult POH: 2-6 weken na scharnierconsult

- Uitleg ziektebeeld COPD (voorlichtingsmateriaal, bijv. thuisarts.nl of Longfonds)
- Invullen/bespreeken van vragenlijst CCQ en MRC
- Leefstijladviezen:
 - > check motivatie stoppen met roken
 - > aandacht voor bewegen en sport
 - > aandacht voor voeding, over-/ondergewicht, bepaal BMI
- Bespreek evt. psychosociale factoren: bv. angst voor dyspnoe
- Eventueel herhaling spirometrie
- Evaluatie TIP's: therapietrouw, inhalatietechniek. Vermijden van prikkels.
- Bij start of gebruik medicatie:
 - > Werking, volgorde van inname, tijd tussen twee inhalaties, bijwerkingen, belang therapietrouw, onderhoudsplan bespreken
 - > Voorschrift conform NHG-standaard
- Individueel zorgplan/behandelplan:
 - > Bespreek persoonlijke behandeldoelen met de patiënt om te komen tot een individueel zorgplan.
 - > **Algemene streefdoelen:**
 - Minder klachten

- Betere inspanningsvermogen
- Normale achteruitgang van de longfunctie zoals weergegeven met de FEV1
- Longaanvallen voorkomen
- Invaliditeit en arbeidsongeschiktheid uitstellen of voorkomen
- Betere ziekte gerelateerde kwaliteit van leven
- Bepaal ziektelast en hierdoor ook het behandelplan/vervolgbeleid.
Bespreek dit met de patiënt

Criteria voor onderscheid tussen lichte (afwezigheid van alle criteria) en verhoogde (aanwezigheid van ≥ 1 criterium) ziektelast

Parameter	Afkapwaarde
Klachten/hinder/beperkingen	MRC ≥ 3 OF CCCQ ≥ 2
Longaanvallen	≥ 2 longaanvallen per jaar behandeld met orale corticosteroïden of ≥ 1 ziekenhuisopname wegens COPD
Longfunctie	FEV1 na bronchusverwijding $< 50\%$ van voorspeld of $< 1.5L$ absoluut of progressief longfunctieverlies (bv. Daling FEV1 $> 150ml/jaar$ over 3 jaar of meer (≥ 3 metingen))
Voedingstoestand	Ongewenst gewichtsverlies $> 5\%$ per maand of $> 10\%$ per 6 maanden of verminderde voedingstoestand (BMI < 21), zonder andere verklaring.

Afsluiting en vervolgafspraken na ieder consult

- Bespreek de onderwerpen die uit elk consult naar voren zijn gekomen en bespreek de persoonlijke streefdoelen en leg dit vast in een individueel zorgplan.
- Overleg bij medicatiewijzigingen met de huisarts over het gewenste termijn
- Maak een afspraak voor een vervolgconsult met de patiënt, afhankelijk van de termijn waarop een volgende evaluatie gewenst is.
- Gegevens noteren in het protocol in het KIS.

3.4. Evaluatie behandeldoelen

De definitieve indeling in ziektelast kun je soms pas na interventie of behandeling definiëren. De fase van instellen beleid mag maximaal 6 maanden duren. Tussendoor zal er bekeken worden of de behandeldoelen worden bereikt.

Niet - behalen van behandeldoelen

Bij het niet - behalen van behandeldoelen zullen de volgende stappen bekeken worden:

- Bijstellen behandeldoelen; POH en patiënt zullen mogelijk de behandeldoelen aanpassen en vervolgens opnieuw evalueren.
- De patiënt wordt voor diagnostisch/therapeutisch consult verwezen naar de longarts. Vervolgens zal er na het consult overleg plaatsvinden tussen huisarts en longarts over het gewenste vervolgbeleid in de eerste of in de tweede lijn.

Behalen van behandeldoelen

Bij het behalen van de afgesproken behandeldoelen is de patiënt in de stabiele fase terecht gekomen en zal op basis van indeling ziektelast 1 of 2 per jaar voor controle komen.

4. Stabiele Behandelfase

4.1 Stroomschema stabiele behandelfase (declaratie via ketenzorg)

4.2. COPD lichte en verhoogde ziektelast

De frequentie wordt afgestemd op de behoeften en wensen van de patiënt, de persoonlijke doelen en de gemeten ziektelast. (zie hoofdstuk 3.3 voor bepaling ziektelast)

4.3. Halfjaar-/jaarcontrole spreekuur Praktijkondersteuner

(Half-)jaarcontrole POH ± 1-2 x per jaar

1. Voorbereiden consult

- Laat de patiënt thuis of vooraf het consult de CCQ en/of MRC lijst invullen.
- Zijn er de laatste controles nog longaanvallen geweest?
- Laat de patiënt zijn eigen inhalatiemateriaal meenemen.

2. Inventarisatie en vaststellen inhoud consult

- Bepaal samen met patiënt welke zaken er in ieder geval besproken moeten worden.
- Inventariseer klachten/vragen van de patiënt.
- Vergelijk de scorelijsten van de vorige keren en bespreek de verschillen.

• Monitoring spirometrie:

- > In de monitoring fase wordt gestandaardiseerde bronchusverwijding bij spirometrie niet aanbevolen en wordt spirometrie verricht met behoud van de eigen luchtwegmedicatie van de patiënt.
- > Spirometrie wordt niet meer standaard jaarlijks geadviseerd bij de controles van de COPD-patiënt, behalve de volgende COPD-patienten:

Lichte ziektelast:†

- bij niet- of ex-rokers: geen spirometrie
- bij rokers: 1 x per 3 jaar

Verhoogde ziektelast:†

- bij rokers jaarlijks
- bij ex-rokers 1 x per 3 jaar.

Leefstijl

Zie ook boek: Astma en COPD in de huisartsenpraktijk (editie 2021)

> Roken

Voor mensen met COPD in elke fase van de aandoening, is stoppen met roken veruit het meest effectieve behandeloptie om een (versnelde) achteruitgang van de longfunctie en progressie van de ziekte te voorkomen. Hoe meer hierin geïnvesteerd wordt hoe hoger het rendement.

Belangrijk hierbij is het stoppen met roken-advies, er wordt gewezen op het feit dat roken een belangrijke rol speelt bij het ontstaan en de prognose van de klachten en dat stoppen met roken een onmisbaar onderdeel is van de behandeling.

Daarnaast wordt er gekeken naar de motivatie van de patiënt om te stoppen met roken. Patiënten die voldoende gemotiveerd zijn om te stoppen met roken krijgen begeleiding met het stoppen met roken. Wanneer het stoppen met roken interventie niet of onvoldoende beschikbaar is in de eerste lijn, is een verwijzing naar een programma via Sinefuma of de tweede lijn zinvol.

> Beweging

Bij veel COPD-patiënten is er sprake van inactiviteit. Deze inactiviteit kan invloed hebben op de klachten, de beperkingen en kwaliteit van leven. Er is voldoende bewijs dat fysieke training het inspanningsvermogen en de kwaliteit van leven van patiënten met COPD gunstig beïnvloedt.

Informeer naar het bewegingspatroon van de patiënt en geef uitleg over belang van beweging bij COPD. Geef de patiënt een advies op maat en leg dit vast in het individueel zorgplan.

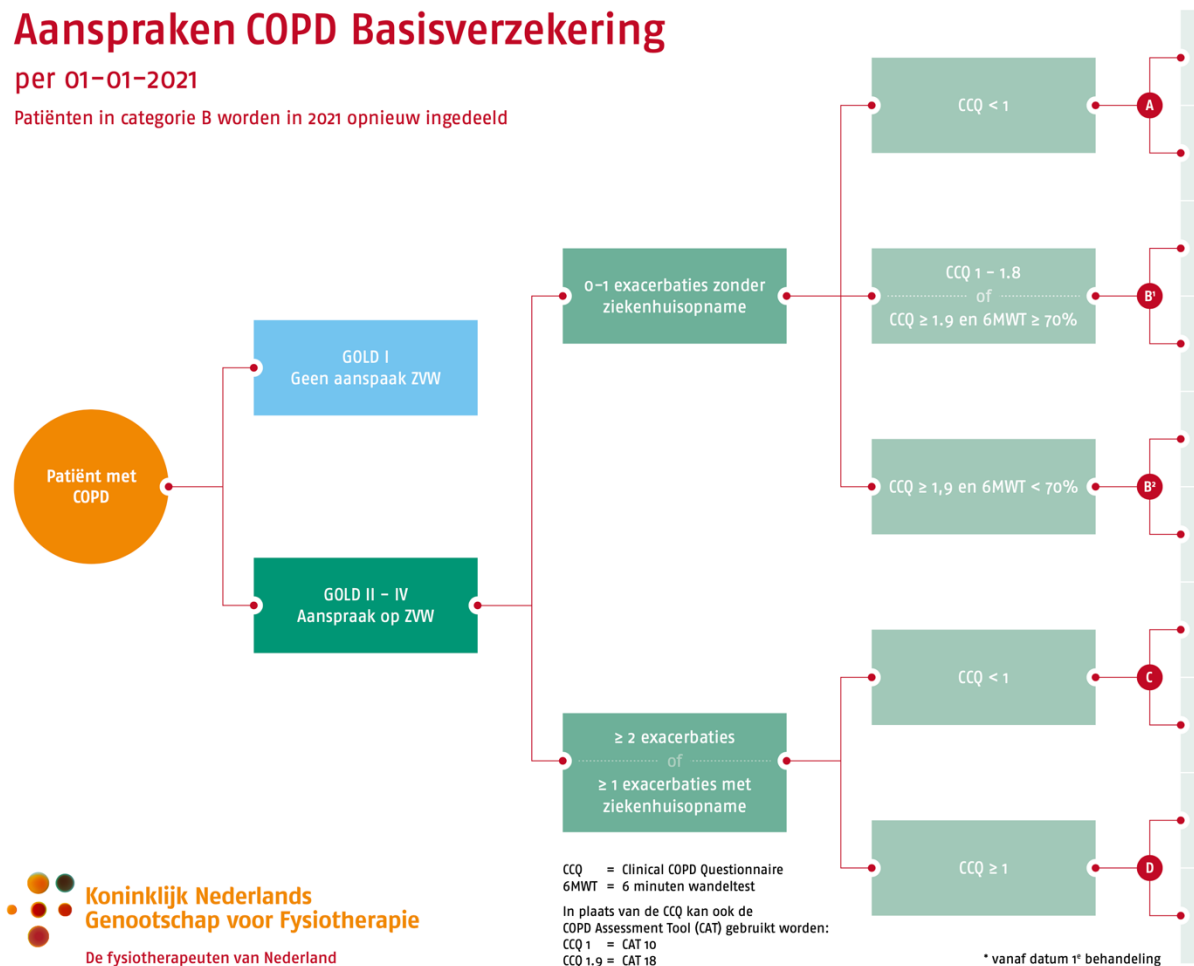
Verwijs de patiënt mogelijk naar begeleiding fysiotherapie / sportschool.

Verwijzing naar de fysiotherapeut

Aanspraken COPD Basisverzekering

per 01-01-2021

Patiënten in categorie B worden in 2021 opnieuw ingedeeld

> Voeding en dieet

Ondergewicht en overgewicht hebben een ongunstige invloed op het beloop van COPD. COPD gaat vaak gepaard met spierverslies naarmate de obstructie toeneemt. COPD is een chronische ziekte waarbij tenminste eenmalig een goede voedingsanamnese afgenomen moet worden. Dit kan door het stellen van eenvoudige vragen en bepaal bij elk vervolgconsult de BMI en vergelijk deze met de vorige keren. Een dieetinterventie kan aangeboden worden.

Doorverwijscriteria

Overweeg patiënten met COPD bij verminderde voedingstoestand (BMI < 21 kg/m²) of ongewenst gewichtsverlies (> 5% in 1 maand of > 10% in 6 maanden) te verwijzen naar de longarts voor verdere analyse en een behandeladvies.

Overweeg tegelijkertijd alvast verwijzing naar een diëtist.

Overweeg patiënten met overgewicht te verwijzen naar een diëtist (onder andere bij gewichtstoename na stoppen met

roken).

Doorverwijzen naar een diëtist is mogelijk indien de patiënt voldoet aan één van de onderstaande criteria:

- 1. Gewichtsverlies > 5% in 1 maand of >10% in 6 maanden**
- 2. SNAQ-score >2**
- 3. SNAQ-rc score oranje/rood**
- 4. BMI < 21kg/m² of BMI <25kg/m² bij onvrijwillig gewichtsverlies**
- 5. Zeer afwijkende voedingsgewoonten.**

> Medicatie

- Medicamenteuze behandeling conform NHG-standaard via het [Longformularium](#).
- [Medicatie uitleg](#)
- Werking, volgorde van inname, bijwerkingen, belang therapietrouw bespreken
- Inhalatie instructie:
- Techniek, aandacht voor de juiste toedieningsvorm, onderhoud, meegeven van instructiemateriaal.
- Zie ook www.inhalatorgebruik.nl

> Actieplan/monitoring

- Bepaal ziektelast (zie criteria onderscheid ziektelast hoofdstuk 3.3)
- Bespreek met de patiënt wat hij moet doen bij toename van klachten; het zogenaamde longaanval - actieplan.
- Mogelijke individuele doelen en afspraken worden vastgelegd in een individueel zorgplan. Een individueel zorgplan helpt de patiënt inzicht te krijgen in het ziekteproces, de zelfzorg te versterken en het stimuleert tot het vervullen van een sleutelrol in het monitoren van het verloop van het eigen ziekteproces.
- Overleg bij medicatiewijzigingen met de huisarts.
- Maak een vervolgafpraak over het vervolgconsult met de patiënt afhankelijk van de termijn waarop een volgende evaluatie gewenst is. Zie schema hieronder

Monitoring na de diagnostische fase

Patiënten	Frequentie Ccontroleconsult	Frequentie spirometrie
Instelfase COPD	Na verandering medicatie	1-2 keer
Lichte ziektelast*: Bij patiënten zonder klachten** én die niet (meer) roken	Jaarlijks	Niet
Lichte ziektelast: bij patiënten met klachten*** of die roken	Ten minste jaarlijks	Eenmaal per drie jaar

Verhoogde ziektelast	Ten minste tweemaal per jaar of in de tweede lijn	Jaarlijks bij adequate omgang met de aandoening bij patiënt die gestopt is met roken kan dit eenmaal per drie jaar
Beperkte levensverwachting	Zorg op maat	Niet aanbevolen
Longaanval	Extra na behandeling van de longaanval door de huisarts	Niet extra

* Ziektelast: zie tabel Criteria voor onderscheid in ziektelast (diagn. Fase)

** Zonder klachten (bij lichte ziektelast): MRC < 2 en/of CCQ < 1 én zonder exacerbatie in de voorafgaande 12 maanden

*** Met klachten (bij verhoogde ziektelast): MRC = 2 of CCQ < 2 of maximaal 1 longaanval in de voorafgaande 12 maanden.

4.4. Jaarcontrole spreekuur huisarts

- Inspectie patiënt, eventueel auscultatie
- Bespreking co-morbiditeit
- Psychosociale begeleiding;
 - > Sluit aan op de problemen die de patiënt op psychosociaal gebied ondervindt en die naar voren komen uit vragenlijsten en anamnese of vanuit het consult
- Aandacht voor doorgemaakte exacerbaties.
- Bespreking medicatiegebruik en mogelijk medicatieverandering

Afsluiting en vervolgspraken:

- Bespreek de onderwerpen die uit het consult naar voren zijn gekomen en bespreek de persoonlijke streefdoelen en leg dit vast in het KIS of in het protocol COPD in het HIS.
- Maak een vervolgspraak of check naar de vervolgspraak die al is gemaakt door de praktijkondersteuner wanneer een volgende evaluatie gewenst is.

5. Instabiele fase / Longaanval

5.1 Stroomschema instabiele behandelfase (declaratie via ketenzorg)

5.2. Instabiele fase/beleid na longaanval

Longaanval (of voorheen exacerbatie) volgens de NHG-standaarden: een aanhoudende verslechtering van de conditie van de patiënt binnen één of enkele dagen, die wordt gekenmerkt door een toename van dyspneu en hoesten – al of niet met slijm opgeven – die groter is dan de normale dag-tot-dag- variabiliteit.

Consult spreekuur huisarts

- Bij het vermoeden van een longaanval wordt de patiënt altijd door de HA gezien:
- Inspecteert de patiënt en onderzoekt de thorax
- Ga de oorzaak van de longaanval na
- Beoordeel of er een andere oorzaak van de verergering van de dyspnoe is
- Bij behandeling van de meeste longaanvallen kan de huisarts volstaan met:
 - het (opnieuw) starten met bronchusverwijders, het tijdelijk verdubbelen van de dosis
- Bij onvoldoende effect: kuur prednison 1dd30mg gedurende zeven tot veertien dagen.
- Bij patiënten met ernstig COPD kan de huisarts op grond van ervaringen bij eerdere longaanvallen besluiten eerder een AB-kuur te starten.
- Zie ook voor medicamenteuze behandeling [NHG-standaard COPD](#)
- Vervolgafpraak 1-2 weken

Vervolgconsult spreekuur huisarts

- Controleren effect behandeling
- Inspecteer de patiënt en lichamelijk onderzoek
- Bij onvoldoende effect behandeling: aanpassing behandeling conform NHG standaard COPD en vervolgconsult 1-2 weken bij huisarts
- Verwijzing naar POH voor vervolgconsult 1-2 weken
- Therapeutisch consult longarts; Bij het niet behalen van behandeldoelen of twijfel over juiste diagnose zal de patiënt verwezen worden voor (eenmalig) therapeutisch consult bij de longarts of overleg longarts/huisarts

Consult spreekuur praktijkondersteuner (follow-up)

- Ga na of er aanwijsbare factoren zijn die de longaanval hebben uitgelokt.
- Therapietrouw en inhalatietechniek controleren
- Zelfmanagement bespreken
- Na een longaanval kan de toestand van de patiënt verslechterd zijn. Laat de POH de onderdelen in fase instellen beleid, opnieuw bekijken (b.v. indeling ziektelast) om te proberen de patiënt op zijn oude niveau terug te brengen en of een volgende longaanval eventueel te voorkomen. En bepaal daarbij opnieuw de monitoringsfase van deze patiënt.

Zie voor beleid longaanvallen:

Boek: Astma en COPD in de huisartsenpraktijk (editie 2021)

6. Palliatieve zorg

Vooralsnog zijn er nog geen definitieve ketenzorg afspraken gemaakt rondom de palliatieve zorg van de COPD-patiënt.

Voor richtlijnen verwijzen wij naar:

- [NHG-standaard COPD, april 2021](#)
- [Zorgstandaard COPD LAN](#)
- Boek: Astma en COPD in de huisartsenpraktijk (editie 2021)

7. Stoppen met roken

7.1. Stoppen met roken (declaratie via HIS)

Kenmerken patiënten:

- Patiënt met actueel rookgedrag

Voor mensen met COPD in elke fase van de aandoening, is stoppen met roken veruit het meest effectieve behandeloptie om een (versnelde) achteruitgang van de longfunctie en progressie van de ziekte te voorkomen.

Tevens is het effect van inhalatie steroïden op de ontstekingsreactie in de luchtwegen minder bij rokende COPD-patiënten dan bij niet-rokende-COPD-patiënten. Daarom is het van belang dat een COPD-patiënt zo spoedig mogelijk het roken stopt.

Dit vraagt om gerichte voorlichting, advisering en begeleiding, zo nodig ondersteund met medicatie of nicotinevervangers.

Ga na of de patiënt (nog) rookt. Zo ja, bespreek het rookgedrag, geef uitleg hierover.

Belangrijk hierbij is het stoppen met roken –advies, er wordt gewezen op het feit dat roken een belangrijke rol speelt bij het ontstaan en de prognose van de klachten en dat stoppen met roken een onmisbaar onderdeel is van de behandeling.

Daarnaast wordt er gekeken naar de motivatie van de patiënt om te stoppen met roken. Patiënten die voldoende gemotiveerd zijn om te stoppen met roken krijgen begeleiding met het stoppen met roken.

Deze begeleiding bestaat gemiddeld uit 4 consulten en 3 telefonische consulten door de praktijkondersteuner (afstemming met de huisarts).

De huisarts:

- Geeft stopadvies (tijdens scharnierconsult)
- Peilt motivatie, nodigt zo mogelijk uit tot nieuw gesprek
- Verwijst voor begeleiding naar praktijkondersteuner
- Schrijft zo nodig medicatie uit

De praktijkondersteuner:

- Neemt rookprofiel af
- Verhoogt motivatie
- Inventariseert en bespreekt belemmeringen
- Maakt stopafpraak met patiënt
- Bespreekt hulpmiddelen

- Overlegt met huisarts
- Biedt nazorg (in de vorm van telefonische en spreekuurcontacten)

De huisarts en praktijkondersteuner maken hierbij gebruik van het een stappenplan in het stoppen met roken begeleiding, zoals erkend door het [kwaliteitsregister van Kabiz](#) en de richtlijnen van de [NHG-standaard Stoppen met Roken](#).

Er is 2 jaarlijks een nascholing SMR beschikbaar via de RHOGO maar NIET de geaccrediteerde volgens Kabiz.